

ת"פ 45561/04/17 - מדינת ישראל נגד מיכאל קפלן

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 45561-04-17 מדינת ישראל נ' קפלן ואח'

בעניין: בפני כבוד השופט עמי קובו
מדינת ישראל
המאשימה נגד
מיכאל קפלן
הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד רוני רייס

ב"כ הנאשם: עו"ד גיל גבאי

גזר דין

רקע

1. הנאשם 1 (להלן: "**הנאשם**") הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות כדלקמן:

אישום השני:

א. **תקיפה בנסיבות מחמירות ממניע גזעני**, לפי סעיף 379 וסעיף 382 בנסיבות סעיף 144 בחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**החוק**").

ב. **קשירת קשר לפשע**, לפי סעיף 499 בחוק.

אישום שלישי:

א. **סיוע להצתה**, לפי סעיף 448(א) רישא בחוק יחד עם סעיף 31 לחוק.

ב. **סיוע להשחתת פני מקרקעין ממניע גזעני**, לפי סעיף 196 בחוק בנסיבות סעיף 144 ויחד עם סעיף 31 בחוק.

ג. **קשר לפשע**, לפי סעיף 499 בחוק.

2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, באישום השני, ביום 30.6.15 נסעו הנאשם ואחרים ברכב. **במהלך הנסיעה הנאשם והאחרים קשרו ביניהם קשר לפיו אם ייתקלו במהלך הנסיעה בערבי, יכו אותו.** במסגרת הקשר ולשם קידומו, ירדו הנאשם והאחרים מן המרכב סמוך

עמוד 1

ליישוב נריה והצטיידו במקלות ובכפסי עץ, חזרו אל הרכב וישמו את פעמיהם לכיוון הכפר הפלסטיני ראס כרכר (להלן: "הכפר"). סמוך לכפר הבחינו הנאשם והאחרים במתלונן, תושב הכפר, יליד 1955, אשר עסק באותה עת בעבודה חקלאית. הנאשם והאחרים יצאו מהרכב כשהם רעולי פנים ובעודם מצוידים במקלות ובגז מדמיע, ריססו גז מדמיע בפניו של המתלונן והכו אותו באמצעות המקלות שהיו ברשותם. כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלונן פצעים בצלעותיו ובידו. כאשר ביקש המתלונן להימלט על נפשו נגרמו לו במנוסתו פצעים בכפות רגליו לאחר שדרך על חלקי ברזל וזכוכית.

על פי המתואר באישום השלישי, עובר ליום 29.7.14 קשר הנאשם קשר עם האחרים לבצע פיגוע בכפר ביתילו (להלן: "המקום") וזאת על רקע ידוויי אבנים על ציר תחבורה המוביל ליישוב נחליאל. ביום 29.7.14 הגיעו הנאשם והאחרים למקום כשהם מצוידים במיכל ובו נוזל דליק ותרסיס צבע ופניהם מכוסות באמצעות חולצות. בהגיעם למקום, הבחינו ברכב מסוג דייהו השייך לתושב הכפר. אז ריסס אחד מהאחרים על בית סמוך את הכתובות "נקמה זריקות אבנים" וצורת מגן דוד. במקביל שפך אחר נוסף חומר דליק על מכסה המנוע של הרכב ואחד האחרים הצית את החומר באמצעות גפרור. כתוצאה מכך נשרף מכסה המנוע של הרכב ונגרם לו נזק כבד.

3. הצדדים הגיעו להסדר טיעון, לפיו הנאשם יודה בכתב האישום המתוקן, יורשע ויופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן. התביעה תעתור ל- 24 חודשי מאסר, והנאשם יטען באופן פתוח לגבי כלל רכיבי הענישה.

תסקירי שירות המבחן

4. על פי תסקיר שירות המבחן מיום 21.1.18, הנאשם כבן 21, נשוי ולומד בישיבה. בהיותו בגיל 14 עבר הנאשם ללמוד במסגרת ישיבה קטנה ביישוב "יצהר". תקופה זו אופיינה בשהייה בגבעות שונות ביהודה ושומרון ובמאחזים וכן בהתחברות לנוער בעייתי אשר גרר אותו לביצוע מעשים המנוגדים לחוק. בגיל 16 עבר ללמוד בישיבה ביישוב "נחליאל" אשר סיפקה עבורו גבולות ברורים ועזרה לו להתנתק מהסביבה הבעייתית אליה היה משויך. לפני מספר חודשים נישא, דבר אשר לדבריו ביגר אותו וגרם לו לחשב את צעדיו. הנאשם תיאר כי מרגיש שבשנים האחרונות עובר תהליך של שינוי משמעותי בחייו אשר בא לידי ביטוי בהשתלבות בחברה נורמטיבית והתמקדות בבניית עתידו ועתיד משפחתו. לאורך השנים עבד בעבודות מזדמנות בתחומים שונים. כיום במקביל ללימודיו מבצע עבודות פרטיות בתחום השיפוצים והבנייה. בהתייחסו לעבירה נטל הנאשם אחריות מלאה על מעשיו וגילה הבנה לחומרתם. לדבריו, בעת ביצוע העבירה היה בתקופה מורכבת בחייו ופעל מתוך לחץ חברתי וללא שיקול דעת ומחשבה. עוד מסר כי בעבר החזיק בתפיסות ועמדות בעייתיות ואף ראה הצדקה למעשיו, אך כיום מבין כי המעשים שאותם ביצע הינם בעייתיים ומסוכנים והוא מתחרט עליהם. שירות המבחן העריך כי ברקע למעשיו תפיסות ועמדות בעייתיות שאותן אימץ במהלך חייו ואולם בשנים האחרונות עבר תהליך משמעותי וכיום נמצא במקום אחר מאשר בעבר. שירות המבחן התרשם מנאשם בעל שאיפות לעתיד ובעל יכולות תפקוד תקינות אשר מסוגל כיום לבחון דפוסי ולהבין את ההשלכות הכרוכות במעשיו. כמו כן התרשם שירות המבחן כי היו תקופות בחייו של הנאשם שבהן ספג ערכים ועמדות אנטי ערביות שאפינו את הסביבה שבה שהה ואולם כיום הוא אינו מחזיק בעמדות המבטאות לגיטימציה ורצון לאללימות או נקמה. כיום זהותו מגובשת והוא בעל רצון לקיים אורח חיים נורמטיבי וכן נראה כי ההליך הפלילי מהווה עבורו גורם מרתיע ומלמד. עם זאת שירות המבחן התרשם כי הוא עדיין מחזיק בדעות מעט קיצוניות וכי קיימת נטייה

להיסחפות חברתית על רקע צורך בתחושת שייכות ובהיעדר מקורות תמיכה המהווים גורמי סיכון להישנות עבירות חוזרות בעתיד. נוכח זאת הומלץ על בחינת שילובו בהליך טיפולי.

5. בתסקיר מיום 25.3.18 דיווח שירות המבחן כי הנאשם שולב בקבוצה טיפולית העוסקת במתן כלים להתמודדות עם מצבי לחץ ומשבר אשר עתידה להסתיים בסוף חודש יולי 2018. מדיווח שהתקבל ממנחי הקבוצה נמסר כי הנאשם מגלה מוטיבציה גבוהה, מגיע באופן רציף ועקבי למפגשים, משתף מעולמו הפנימי ומצליח להתבונן באופן מעמיק בדפוסי אישיותו וכן תורם מכישוריו לקבוצה ומהווה דמות משמעותית וחיובית. שירות המבחן התרשם כי הנאשם נתרם מאוד מההליך הטיפולי וכי הוא נמצא בעיצומו של תהליך שיקומי משמעותי ועל כן הומלץ על דחיה נוספת לבחינת ההתקדמות הטיפולית.

6. בתסקיר מיום 23.7.18 דיווח שירות המבחן כי על אף שיתוף הפעולה של הנאשם בהליך הטיפולי, תחילה התקשה בחשיפה אישית והיה לו קושי להעמיק ולבחון את בחירותיו, ואולם ככל שהתקדמו המפגשים הצליח הנאשם להתבונן באופן כן ומרשים על דפוסיו הבעייתיים אשר הובילו אותו למעורבותו בעבירות. הנאשם תרם מכישוריו לשאר המשתתפים והיווה דמות משמעותית וחיובית. הנאשם הביע שינוי בעמדות בעיתיות ונראה כי התהליך סייע לו בגיבוש זהותו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם עבר תהליך שיקומי משמעותי ומקדם והצליח להפיק תובנות משמעותיות אשר יכולות להפחית את הסיכון לרצידיביזם. שירות המבחן העריך כי ברקע לביצוע העבירות לא עמדו רק דעות אידיאולוגיות, אלא חוסר בשלות רגשית, דימוי עצמי נמוך וחוסרים רגשיים וכי ככל שהתחזק בטחונו העצמי, כך גדלה יכולתו לקחת אחריות על מעשיו. לאור האמור לעיל וכן לאור הערכת שירות המבחן כי מאסר בין כותלי הכלא יפגע באופן משמעותי בתהליך שיקומו, **המליץ שירות המבחן על הטלת עונש מאסר בעבודות שירות.**

ראיות לעונש

7. הצהרת נפגע עבירה באישום השני, מר מחמוד נופל - ממנה עולה כי הוא הוכה על ידי הנאשם והאחרים עד אשר איבד את הכרתו, בהמשך קיבל טיפול רפואי וסבל מכאבים לאורך זמן, כאבים שטרם חלפו בעיקר בגב ובכתף. במשך 5 חודשים לא חזר חזרה לעבוד את אדמתו מחשש, דבר אשר גרם להרס היבול ולהפסדים כלכליים. כמו כן במשך תקופה התקרית ליוותה אותו במחשבותיו והוא לא הצליח להירדם בלילות. בעקבות המקרה התרחק מרעייתו, דבר אשר פגע בחיי הנישואין שלו, הפך לאדם עצבני, מדוכדך ומפוחד.

8. עדות מר ג'ף בלומהוף, חמו של הנאשם, מכיר את הנאשם מזה כשנה וחצי. לא הכיר את הנאשם בזמן המעשים. מכיר אותו כאדם ערכי, רגוע ומכבד. סבור כי ביצע את המעשים כיוון שנגרר אליהם כדבר שאינו אופייני לו. לו היה סבור שישנו משהו חריג בהתנהגותו של הנאשם היה מתנגד בכל תוקף לחתונת בתו עמו.

9. עדות הרב מר נתן גרינברג, ראש ישיבה ביישוב בת עין. הכיר את הנאשם כאשר הגיע לישיבה לפני כשנתיים. מדובר בהיכרות די אינטנסיבית. כאשר הנאשם הגיע אליו לא הייתה לו דרך ארץ, לא הייתה לו מסגרת או יכולת תפקוד. כיום הוא נמצא במקום אחר אשר לוקח על עצמו אחריות, וחל בו שינוי כך שכיום הנאשם שונה בתכלית.

10. נ/1 - מכתב מאת הרב בניה ינאי, רב בישיבת בת עין בה לומד הנאשם, אליו הצטרפו תלמידי ישיבה נוספים. ממנו עולה כי הנאשם הצטרף במהלך השנה לקבוצת לימוד בישיבה. ניתן היה להתרשם

מהנאשם כאדם נעים חיובי ואכפתי אשר חש חרטה ומאמין ביכולתו לתקן ולהתחיל לנהל אורח חיים נורמטיבי.

11. נ/2 - מכתב מאת מר שמעון שומרון, מוביל פרויקט "אחרי" באמונה", ממנו עולה כי הנאשם מתנדב מזה מספר חודשים בפרויקט "אחרי" באמונה" שהינו תכנית העצמה אישית לקבוצות נוער חרדי נושר אשר מוגדר נוער בסיכון. במסגרת התנדבותו פועל הנאשם על הצד הטוב ביותר ומהווה דמות חינוכית ומודל לחיקוי עבור הנערים אותם הוא חונך.
12. נ/3 - הודעת המתלונן באישום השלישי, מר איאד דרויש, אשר מתייחסת בין היתר לגובה הנזק שנגרם לרכבו. רכש את הרכב יום קודם לכן ממישהו בכפר בסך של כ- 4,000 ₪. מעריך את הנזק בסך של 5,000 ₪.
13. נ/4 ו- נ/6- הודעות המתלונן באישום השני.
14. נ/5 - מזכר תרגום של מסמך רפואי בנוגע למתלונן באישום השני. הגיע למחלה לרפואה דחופה, סובל מכאבים בחזה ובפנים, בידיים וברגל הימנית. קשיים בראייה מכיוון שנחשף להתזת גז. קיימות מכות יבשות ושטפי דם.
15. נ/7 המלצה לנאשם מאת אלינר ברוכי, מתאם מגזר בת עין. מצין כי בשיחות עם הנאשם ניתן להבחין שדעותיו התמתנו ודרכי פעולתו השתנו לטובה.

טיעוני הצדדים

16. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד רועי רייס, הנאשם הורשע באישומים השני והשלישי בכתב האישום, אשר מתארים מעשי עבריינות אידאולוגית חמורה שנעשתה מתוך מניע גזעני. באישום השני מדובר באלימות ישירה כלפי אדם מזדמן ובאישום השלישי מדובר באלימות עקיפה בדרך של הצתה והשחתה להם סייע הנאשם. כתב האישום הינו חלק מפרשה רחבה יותר של ריבוי מעורבים המכונה "תג מחיר". בשלב מסוים פוצלו עניינו של הנאשם דנן ונאשם נוסף מעניינם של האחרים משיקולים ראיתיים, לאחר שהנאשמים האחרים הפלילו את הנאשם בתיק דנן בעוד שהוא ושותף נוסף שתקו במהלך החקירות. מתחם העונש ההולם לאישום השני הינו 8-24 חודשי מאסר, ולגבי האישום השלישי הינו בין 12 ל- 40 חודשי מאסר. הערכים החברתיים שנפגעו הינם שלמות הגוף, שלמות הרכוש, שלום הציבור ובטחון הציבור, שלטון החוק והסדר הציבורי. מדובר במעשה שנאה אשר מופנה לציבור מסוים רק בשל השתייכותו לאותו ציבור. מידת הפגיעה בערכים החברתיים הינה רבה ומשמעותית. המניע שהוביל את הנאשם לבצע את המעשים הוא גזענות ושנאה כלפי הציבור הערבי. נפגעי העבירה הם אנשים אקראיים שנבחרו רק בשל היותם חלק מהציבור הערבי וללא כל סיבה או היכרות מוקדמת. לא בכדי קבע המחוקק כפל עונש למעשים המבוצעים ממניע של שנאה וגזענות נוכח הפגיעה במרקם החברתי. יש לשקול לחומרה את התכנון המוקדם בשני האישומים, תכנון, קשירת קשר והצטיידות באמצעים לביצוע העבירה. עוד יש לתת את הדעת לכך שהעבירות בוצעו בחבורה, ובתעוזה כאשר הנאשם והאחרים מגיעים לתוך כפרים פלסטינים לביצוע העבירות. הנאשמים הגיעו רעולי פנים בשני האישומים, דבר אשר גם מקשה על גילויים וגם מוסיף ממד של חשש אצל הקורבנות. כמו כן בחרו הנאשם והאחרים לפגוע באדם מבוגר שהיה בשטח לבד והיווה "טרף קל". באישום השני ניתן לראות כי הנאשם הינו מרכזי ודומיננטי בתקיפת המתלונן. באישום השלישי מעורבותו היא גם כן גבוהה במסגרת עבירת הסיוע, הוא נמצא יחד עם האחרים בכל השלבים ומדובר בסיוע ברף גבוה. עוד יש לתת את הדעת לנזק שנגרם

בפועל בשני האישומים, באישום השני לגופו של אדם ובאישום השלישי לרכושו של אדם. לא ניתן להתעלם מכך שבאישום השני מבצעים הנאשם והאחרים סוג של לינץ' במתלונן ומכים אותו באכזריות. ב"כ המאשימה הפנה לגזר הדין בעניינם של האחרים בפרשה זו שם נקבעו מתחמים ונסקרו פסקי דין רבים וביקש לגזור ממנו גזירה שווה לעניין המתחמים וזאת בשים לב לכך שאחד הנאשמים הנוספים היה קטין ואחר היה זה אשר הודה בחקירה וקידם אותה. עוד הוסיף ב"כ המאשימה כי אין מקום ללמוד מעונשו של הנאשם 2 בתיק זה אשר הורשע באישום אחד מינורי של מתן אמצעים לפשע, ונדון לחודשיים מאסר.

באשר לגזירת העונש בתוך המתחם טען ב"כ המאשימה כי יש למנות לקולא את גילו הצעיר של הנאשם אשר נמצא בתחילת חייו הבוגרים, ואת נטילת האחריות וחזרה למוטב כאשר תסקירי שירות המבחן מציגים תמונה חיובית. עוד יש לקחת בחשבון את העובדה שהנאשם הודה וחסך מזמנו של בית המשפט וכן את חלופה הזמן המשמעותי מאז ביצע העבירה והיעדר עבר פלילי מכביד. מנגד מדובר בעבריינות אידאולוגית ויש חשיבות גדולה לשיקולי ההרתעה הן של היחיד והן של הרבים וצורך בענישה ממושכת ומשמעותית. לפיכך עתר ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש של 24 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי כספי לנפגעים.

17. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד גיל גבאי, עמדת המאשימה היא מחמירה יתר על המידה במיוחד נוכח העונשים אשר הוטלו בתיק האחר בפרשה, שהיה חמור יותר. מלבד פסק הדין אליו מפנה המאשימה ישנם פסקי דין של מקרים חמורים יותר שבהם נקבעו מתחמים נמוכים יותר אשר אושרו על ידי בית המשפט העליון ולא ברור מדוע שלא לאמץ אותם. בכל הנוגע לאישום השלישי, הרי שמתחם שבין 12 ל- 40 חודשי מאסר נקבע בעניין נאשמים אשר ביצעו בפועל את העבירות המתוארות בכתב האישום, היינו ריסוס הכתובת והצתת הרכב, ועל כן המתחם אינו עומד במבחן המציאות כאשר מתייחסים לנאשם דנן, אשר הורשע בסיוע. כמו כן לא ניתן לקבוע כי מדובר בסיוע ברף הגבוה, כאשר הסיוע הינו רק בעצם הנוכחות של הנאשם דנן במקום האירוע. המתחם שיקבע צריך להיות נמוך באופן משמעותי מהמתחם שנקבע לגבי המבצע העיקרי, ונוכח הרף הנמוך בסיוע המתחם צריך להיות בין 4 ל- 15 חודשי מאסר. באשר לאישום השני הרי שהמתחם אשר נקבע בבית משפט העליון, במקרה בו היה נזק משמעותי הרבה יותר, הינו בין 5 עד 12 חודשי מאסר, על כן ברור כי במקרה דנן המתחם צריך להיות נמוך יותר ולעמוד על 3 עד 8 חודשי מאסר. בנוסף, כאשר מדובר בשני אירועים ובכתב אישום אחד יש מקום לחפיפה מסוימת בעונש. מדובר על אירועים אשר התרחשו לפני מעל 3 שנים לגבי האישום השני, ולמעלה מ- 4 שנים לגבי האישום השלישי. לחלופה הזמן חייב להיות משמעותי. הנאשם גדל ללא דמויות תומכות או סמכותיות בקרב משפחתו, הדבר הזה הוביל אותו לחבירה לחברה שולית בישובים בהם הוא התגורר.

תסקירי שירות המבחן והעדים אשר הגיעו למסור עדות אופי מטעמו מלמדים לטענת ב"כ הנאשם על השינוי שעבר הנאשם. הנאשם הודה וחסך מזמנו של בית המשפט וכן חסך הבאה של מעל 140 עדי תביעה ביניהם אנשי שב"כ ועדים פלסטינים ויש לדבר משמעות גם אם הוא לא הודה בחקירה. הנאשם עבר תהליך שיקומי מוצלח מאוד. האירועים התרחשו כאשר הוא היה צעיר מאוד, בן 18 וכמה חודשים, בהיותו בתוך קבוצת הבגירים צעירים. יש משמעות לגיל וליכולתו להבין את טיב המעשים. בזמן שחלף מאז ביצוע העבירות, הנאשם לא הסתבך בעבירות נוספות, הוא לקח את עצמו בידים בלי קשר לתיק הפלילי, נכנס לישיבה בה הוא עושה חיל. נישא והוא ורעייתו מצפים לתינוק בזמן הקרוב. בנסיבות אלו כאשר המתחם מאפשר עונש מאסר בדרך של עבודות שירות יש להסתפק בכך כהמלצת שירות המבחן. גם אם יקבע מתחם גבוה יותר הרי שיש מקום לחרוג

ממנו משיקולי שיקום. הוגשו שלושה תסקירים, כאשר כבר הראשון שבהם התייחס ללקיחת האחריות של הנאשם, לעובדה שהוא מגלה הבנה, שפעל מתוך לחץ חברתי ולחרטה על מעשיו. הנאשם לא רק שהפנים בעצמו את חומרת המעשים אלא החל להתנדב במסגרת שמטפלת בנערים שבאו מאותם מקומות שמהם שהוא הגיע. בתסקיר האחרון מציין שירות המבחן כי הוא השלים את ההליך הטיפולי וערך שינוי משמעותי. הנאשם ביצע את המעשים לפני מספר שנים כאשר היה צעיר מאוד והצליח לבצע מהפך מרשים בחייו. שליחתו למאסר בכלא תשלח מסר שגוי. לפיכך עתר ב"כ הנאשם להסתפק בעונש מאסר שירוצה בעבודות שירות.

בכל הנוגע להצהרת נפגע העבירה, טען ב"כ הנאשם, כי מדובר בהצהרה שנועדה כהכנה לתביעה אזרחית בעתיד. קיימים הבדלים משמעותיים בין הדברים שנכתבו בהצהרה לבין הודעות המתלונן עצמו. המתלונן פנה לטיפול רפואי רק שבועיים לאחר האירוע, והתברר שיש לו רק מכות יבשות ושטפי דם.

18. הנאשם הביע חרטה על מעשיו, הסביר כי היום הוא נמצא במקום שונה בחייו וכי הוא מעוניין להתחיל בחיים נורמטיביים ככל שניתן.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

19. כתב האישום מתאר בכל אחד מן האישומים הרלוונטיים אירוע אחד נפרד. אמנם שני האירועים בוצעו על רקע אידיאולוגי, ואולם לנוכח הפער בזמן (קרוב לשנה), במקום (שני כפרים שונים), ובמהות העבירות (פגיעה באדם מול פגיעה ברכוש), סבורני כי על פי המבחנים אשר נקבעו בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14) וכן בפסיקה שניתנה בעקבותיו, הרי שיש לראות כל אחד מן המקרים כאירוע אחד נפרד ומכאן שיש לקבוע בגין כל אחד מהם **מתחם עונש הולם אחד**.

20. במקרה דנן, **הערכים החברתיים** אשר נפגעו הינם הגנה על שלומו ובטחונו של הציבור וכן פגיעה בשלטון החוק ובסדר הציבורי. **עבריינות אידיאולוגית מסוג זה, המכונה אף "תג מחיר" פוגעת ביסודות המשטר הדמוקרטי בישראל, מלבה שנאה ואיבה בין קבוצות שונות באוכלוסייה, ומערערת את תחושת הביטחון בציבור**. כמו כן ישנה פגיעה ברכושו ובשלמות גופו של אדם.

21. באשר לחומרתן של עבירות המבוצעות ממניע גזעני ראו ע"פ 3981/14 פלוני נ' מדינת ישראל (3.8.14):

"ביטויי גזענות כגון דא, אשר מלבים שנאה ופחד ופוגעים בשלומו ובטחונו של הציבור הערבי בארץ, בזויים בהיבט המוסרי, נוגדים את המסורת היהודית ואת הערך של 'כבוד הבריות', ומכתימים דמותה של המדינה בארץ ומחוצה לה."

ובהתייחס לעבירות הצתה אשר מבוצעות ממניע גזעני ראו ע"פ 8469/99 אסקין נ' מדינת ישראל (1.1.01):

"במציאות הישראלית יש בביצוע עבירות על רקע אידיאולוגי המביאות להעמקת האיבה בין קבוצות שונות של האוכלוסייה משום ערעור על סדרי המשטר הדמוקרטי... עבירת ההצתה היא מן העבירות החמורות בספר החוקים וטבוע בה תמיד סיכון לנפש, וכמובן לפגיעה ברכוש... החומרה המיוחדת נעוצה במניע האידיאולוגי שעמד בבסיס השידול להצתה... מעשים מסוג זה מסכנים את היסוד והבסיס לקיומנו כחברה דמוקרטית, שבה לכל אדם הזכות לבטא עצמו על פי תפיסת עולמו, דעותיו ואמונתו."

22. לא בכדי קבע המחוקק נסיבה מחמירה של ביצוע עבירות ממניע גזענות או עוינות כלפי ציבור

מחמת דת, קבוצה דתית, מוצא עדתי ועוד, כאשר העונש בגין ביצוע העבירה ממניע כאמור, הינו כפל העונש הקבוע לאותה עבירה (סעיף 144 ו' (א) בחוק).

23. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערכים המוגנים הינה ברף בינוני עד גבוה, וזאת נוכח העובדה כי הנאשם פעל בחבורה, מתוך תכנון מוקדם, לאחר הצטיידות באמצעים שונים וכן נוכח הנזקים שנגרמו.

24. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

א. **התכנון שקדם לביצוע העבירה**; למעשיו של הנאשם קדם תכנון מוקדם ואף הצטיידות בכלים לביצוע העבירות. באישום השני, קשרו ביניהם הנאשם והאחרים קשר לפיו אם ייתקלו במהלך הנסיעה בערבי, יכו אותו. לשם כך ירדו הנאשם ושניים מן האחרים מהרכב סמוך ליישוב נריה והצטיידו במקלות, חזרו אל הרכב ושמו את פעמיהם לכיוון הכפר הפלסטיני. כשהגיעו למקום הנאשם והאחרים והבחינו במתלונן, היכו אותו נמרצות ועזבו את המקום כשהוא חבול. באישום השלישי קשר הנאשם עם האחרים לבצע פיגוע בכפר ביתילו. בהתאם לכך הגיעו הנאשם והאחרים לכפר לאחר שהצטיידו מבעוד מועד במיכל ובו נוזל דליק ותרסיס צבע ופניהם מכוסות באמצעות חולצות. נסיבות אלו מעידות על התכנון שקדם לביצוע העבירות.

ב. **חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה ומידת ההשפעה של אחר על הנאשם בביצוע העבירה**; בשני האישומים קשר הנאשם קשר עם האחרים לביצוע העבירות ואף היה מעורב בתכנון ובהשגת האמצעים לצורך ביצוען של העבירות. באישום השני היה חלקו של הנאשם זהה לחלקם של האחרים כאשר הוא והאחרים אשר הבחינו במתלונן, תושב הכפר, יליד 1955, אשר עסק באותה עת בעבודה חקלאית, יצאו מהרכב כשהם רעולי פנים ובעודם מצוידים במקלות ובגז מדמיע, ריססו גז מדמיע בפניו של המתלונן והכו אותו באמצעות המקלות שהיו ברשותם. באישום השלישי הורשע הנאשם בסיוע למעשה וזאת נוכח העובדה כי כאשר הגיעו הנאשם והאחרים לכפר והבחינו ברכב השייך לתושב הכפר, לא נטל הנאשם חלק פעיל במעשים אלא רק נכח במקום שעה שאחד מהאחרים ריסס את הכתובות "נקמה זריקות אבנים" וצורת מגן דוד, ואחר נוסף שפך חומר דליק על מכסה המנוע של הרכב והצית אותו באמצעות גפרור. הגם שחלקו היחסי של הנאשם באישום השלישי נמוך מזה של האחרים באותו אישום במובן זה שלא לקח חלק אקטיבי במעשה ההצתה והשחתת פני המקרקעין, הרי שהנאשם היה שותף לקשירת הקשר, לקח חלק בהבאת האמצעים ונכח במקום בזמן ביצוע העבירות.

ג. **הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה**; אין צורך להכביר מילים בדבר פוטנציאל הנזק הגלום במעשיו של הנאשם והאחרים. תקיפתו של המתלונן, אדם כבן 60, באישום השני באמצעות מקלות ובחבורה עלולה הייתה להסתיים בנזקים חמורים עוד יותר. גם פוטנציאל הנזק שבהצתת הרכב באישום השלישי הינו גדול נוכח המסוכנות הגלומה במעשה של שליחת אש אשר תחילתה ידוע אך סופה אינו בשליטת המבצע.

ד. **הנזק שנגרם מביצוע העבירה**; באישום השני כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלונן פצעים בצלעותיו ובידו. כאשר ביקש המתלונן להימלט על נפשו נגרמו לו במנוסתו פצעים בכפות רגליו לאחר שדרך על חלקי ברזל וזכוכית. כמו כן, נגרמו למתלונן נזקים עקיפים. באישום השלישי נשרף

מכסה המנוע של הרכב ונגרם לו נזק כבד. על פי הודאת בעל הרכב, רכש את הרכב בסכום של 4,000 ₪ יום לפני ההצתה, ונגרם לרכב נזק בסך 5,000 ₪.

ה. **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה;** מעשיו של הנאשם נעשו על רקע תפיסה אידיאולוגית ועמדות קיצוניות שבהן החזיק בעת ביצוע המעשים וכן על רקע רצונו של הנאשם והאחרים באישום השלישי לבצע מעשה נקמה על רקע ידויו אבנים על ציר תחבורה המוביל לשוב נחליאל.

25. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

א. בע"פ 6928/17 **מדינת ישראל נ' אסרף** (16.8.18), התקבל ערעור המדינה על קולת עונשו של נאשם אשר הורשע בעבירות של **הצתה בנסיבות מחמירות, השחתת פני מקרקעין ממניע עוינות כלפי ציבור, קשירת קשר לפשע** ועוד. הנאשם הצית יחד עם אחרים את כנסיית הלחם והדגים באמצעות חומר דליק וריסס כתובות על קיר הכנסייה. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש בין 3 ל- 6 שנות מאסר** בפועל. בית המשפט העליון קבע כי גזר הדין אינו משקף את חומרת המעשים, והעמיד את עונשו של הנאשם על **5.5 שנות מאסר בפועל** (חלף 4 שנות מאסר).

ב. בע"פ 401/16 **מדינת ישראל נ' גבאי** (28.9.16), התקבל ערעור המדינה על קולת העונש ונדחה ערעורו של הנאשם על חומרת העונש. הנאשם הורשע בעבירות **הצתה, השחתת פני מקרקעין, החזקת סכין, הסתה לאלימות, איסור פרסום הסתה לגזענות ותמיכה בארגון טרור**. הנאשם הצית עם שניים נוספים את בית הספר הדו-לשוני בירושלים. נקבע כי החומרה שבעבירה מתעצמת שעה שמדובר בהצתת ביה"ס בו לומדים תלמידים יהודים וערבים בצוותא, ומתוך מניע של שנאה. הנאשם ללא עבר פלילי. **בבית המשפט המחוזי נקבע מתחם לעבירת הצתה בין שנת מאסר ל- 5 שנות מאסר**. בית המשפט העליון החמיר בעונשו של הנאשם והעמידו על **40 חודשי מאסר בפועל** (חלף 36 חודשים).

ג. בע"פ 5794/15 **מדינת ישראל נ' טויטו** (31.1.16), התקבל ערעור המדינה על קולת עונשם של נאשמים שהורשעו בעבירות של **הצתה והשחתת פני מקרקעין**. הנאשמים הורשעו בפרשת הצתת בית הספר הדו לשוני בירושלים וריסוס כתובות נאצה על רקע אידיאולוגי. בית המשפט המחוזי קבע מתחם שנע בין **שנה לחמש שנות מאסר** בעניינו של נאשם 1 אשר היה כבן 20 וכן מתחם שבין **שנה וחצי לחמש וחצי שנים** בעניינו של נאשם 2 אשר היה כבן 18 ואולם הורשע גם בעבירות של הסתה לאלימות. בית המשפט העליון קבע כי **הרף התחתון הינו נמוך מידי** והשית על הנאשמים **32 חודשי מאסר בפועל וכן 38 חודשי מאסר בפועל** (חלף 24 ו- 30 חודשי מאסר).

ד. בע"פ 3511/17 **מדינת ישראל נ' ריא** (17.9.17), התקבל ערעור המדינה על קולת עונשם של נאשמים אשר הורשעו בעבירות של **ייצור נשק, נשיאה והובלת נשק, ניסיון הצתה והיזק בזדון**. הנאשמים תכננו פעולת נקמה על ידי שבוץ על ידי כוחות הביטחון, הכינו שישה בקבוקי תבערה, נכנסו אל תוך יישוב כשהם רעולי פנים, התמקמו בסמוך לחניון בקיבוץ ובו מתחם המשמש לאירוח קבוצות והשליכו את בקבוקי התבערה אל עבר האוהל על מנת להציתו. חלק מבקבוקי התבערה שהתלקחו פגעו בגג האוהל, חדרו לתוכו וגרמו לשריפת חלק מן הגג וציוד. בית המשפט העליון קבע כי מתחם הענישה ההולם שנקבע (בין 6 חודשי מאסר בפועל לבין שנה וחצי מאסר בפועל) נוטה לקולא.

על הנאשמים הושתו 12 חודשי מאסר בפועל (חלף 6 חודשי עבודות שירות).

ה. בע"פ 6204/13 סופר נ' מדינת ישראל (28.1.14), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע **בעבירת הצתה**. הנאשם הכין בקבוק תבערה אותו השליך לעבר ביתו של המתלונן שהינו ממוצא ערבי. הבקבוק פגע בחלקה התחתון של הגדר, התפוצץ והצית חלק מהברזנט. דיירי הבית כיבו את השריפה. נקבע מתחם ענישה **בין 12 חודשי מאסר בפועל לבין 36 חודשי מאסר בפועל**. הנאשם **נידון ל- 12 חודשי מאסר בפועל**.

בע"פ 5634/16 שחר נ' מדינת ישראל (27.10.16), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע **בעבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות ממניע גזעני; תקיפת עובד ציבור; היזק בזדון ממניע גזעני; וניסיון להיזק בזדון ממניע גזעני**. באישום הראשון החליטו לתקוף את המתלונן רק בשל היותו ערבי, ולשם כך הצטיידו מראש בגז מדמיע ובקרב, ותצפתו עליו כשהם רעולי פנים. לאחר מכן רצו לעברו, התיזו גז מדמיע לעיניו, הכו אותו עם הקרב מספר פעמים ונמלטו מן המקום. באישום השני, כשבוע לפני כן, יידו השלושה אבנים על משאית בשל כך שהייתה בבעלותו של אדם ערבי ונמלטו מהמקום. באישום השלישי, הצטיידו מבעוד מועד במסורים וכרתו 35 עצי זית ממטע וגרמו לנזק שנאמד בכ-30,000 ש"ח. בנוסף ריססו על שני סלעים במטע את הכתובות "ערבים גנבים" ו-"תג מחיר". בגין האישום הראשון נקבע **מתחם שנע בין 5 ל- 12 חודשי מאסר**. בגין האישום השני והאישום השלישי (כל אחד מהם בנפרד) נקבע מתחם שנע בין **עבודות שירות ל- 12 חודשי מאסר**. הנאשם, צעיר, נעדר עבר פלילי ועבר הליך טיפולי משמעותי נידון ל- **10 חודשי מאסר בפועל**. בית המשפט העליון ציין כי המערער לא טען כנגד מתחמי הענישה שקבע בית המשפט המחוזי. עוד קבע בית המשפט העליון כי העונש שהוטל על הנאשם ניצב על הרף הנמוך, שאינו חורג מהנהוג במקרים דומים, ודומה שאף מקל עם המערער.

ו. בע"פ 3183/16 עופרי נ' מדינת ישראל (8.3.17), נדחה ערעורו של נאשם שהורשע בביצוע **עבירת תקיפה בנסיבות מחמירות ממניע גזעני ועבירת היזק בזדון**. המערער ואחיו הגיעו למקום בו עבדו המתלוננים אותה עת, קיללו אותם ואמרו להם שלא יעבדו במקום מכיוון שהם ערבים. בהמשך הגיעו למקום הנאשם ושני אחיו מצוידים באלה מברזל ובאקדח גז. רדפו אחרי אחד המתלוננים, אשר ניסה לתפוס מחסה בתא שירותים שבתוך חנות מכולת. השלושה נכנסו בעקבותיו לחנות, עקרו את דלת השירותים והלמו במתלונן באמצעות אלת ברזל ויעה. כתוצאה מכך נגרמו לאחרון נפיחות וכאבים ביד שמאל, שריטה ליד עינו וכאבים בפניו. בהתפרצותם לחנות הפילו השלושה סחורה ממדפי החנות, ובתום המתואר אמרו לבעל החנות כי "הערבי ישלם על הנזק שנגרם". נקבע **מתחם שנע בין 8 עד 24 חודשי מאסר**. הנאשם, אב לארבעה ילדים, נעדר עבר פלילי, בעל נסיבות חיים קשות, **נדון ל- 8 חודשי מאסר בפועל**.

ז. בע"פ 3450/16 פלוני נ' מדינת ישראל (7.8.16), נדחה ערעורו של מערער, אשר היה קטין במועד ביצוע העבירות, והורשע בביצוע **עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות ממניע גזעני; תקיפת עובד ציבור; ניסיון היזק בזדון ממניע גזעני; היזק בזדון ממניע גזעני; ניסיון תקיפה בנסיבות מחמירות; ושיבוש מהלכי משפט**. העבירות בוצעו על רקע לאומני-גזעני. הנאשם הורשע בחמישה אישומים: באישום הראשון, בכך שביחד עם שני אחרים תקפו מתלונן בשל היותו ערבי. השלושה הגיעו למקום כשהם רעולי פנים, הנאשם נותר לתצפת, והאחרים התיזו לעבר המתלונן גז מדמיע, היכו אותו באגרופים ובאמצעות קרב. באישום השני זיהו הנאשם והאחרים משאית שהייתה בבעלות אדם ערבי, הסתתרו בסמוך כשהם רעולי פנים, בעת שהנאשם מתצפת, האחרים יידו אבנים

לעבר המשאית. באישום השלישי, בעת שהנאשם תצפת, האחרים כרתו עצי זית השייכים לערבים, וריססו כתובות "תג מחיר". באישום הרביעי יידה הנאשם אבנים. באישום החמישי, קיבל הנאשם מידע מודיעיני מחייל, בנוגע אליו ולחבריו. **הנאשם נידון ל- 8 חודשי מאסר בפועל.**

ח. בע"פ 3657/16 **אל עוברה נ' מדינת ישראל** (25.1.2017), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירה של **חבלה במזיד ברכב מתוך מניע של עוינות כלפי הציבור**. הנאשם חרט, באמצעות אבן, סימנים של "צלב קרס" על גבי אחד עשר כלי רכב, בשל כך שסבר כי בעלי הרכב מוצאם יהודי. **נידון ל- 8 חודשי מאסר בפועל.**

ט. בת"פ (מח' מרכז-לוד) 8718-02-14 **מדינת ישראל נ' ריכטר** (4.2.15), הורשע נאשם בעבירות של **קשירת קשר לפשע ממניע גזעני, הצתה בצוואת והשחתת פני מקרקעין בצוואת מתוך מניע גזעני וכן הפרת הוראה חוקית**. הנאשם הגיע יחד עם שני אחרים רעולי פנים ומצוידים בחומר דליק לכפר ערבי, שם הציתו משאית ומכונית. הנאשם צעיר, נעדר עבר פלילי, היה נתון באותה עת בתנאים מגבילים. נקבע **מתחם עונש שנע בין 25 ל- 50 חודשי מאסר בפועל. נידון ל- 3 שנות מאסר.**

26. עוד יש לתת את הדעת לגזר הדין שניתן במסגרת ת"פ (מח' מרכז-לוד) 45514-04-16 **מדינת ישראל נ' פלוני** (29.3.18) (להלן: "פס"ד פלוני"), במסגרתו כבוד השופטת ד' מרשק-מרום גזרה את דינם של המעורבים הנוספים בפרשה זו. יודגש כי מדובר בפסק דין אשר ניתן בדלתיים סגורות וערעור ההגנה עליו עדיין תלוי ועומד.

במסגרת פס"ד פלוני יש לתת את הדעת בעיקר לאישומים 6 ו-7 אשר הינם "אישומי מראה" לאישומים 2 ו-3 בהתאמה בתיק זה. באישום מספר 6 (אשר מקביל לאישום 2 בתיק דנן) בעניינו של אחד הנאשמים אשר היה כבן 18 במועד ביצוע העבירה נקבע מתחם עונש הולם שנע בין 8 ל- 24 חודשי מאסר. באישום מספר 7 (אשר מקביל לאישום 3 בתיק דנן) נקבע בעניינו של נאשם אשר היה **קטין** (כבן 17 ושלושה חודשים) בעת ביצוע העבירה והורשע **כמבצע עיקרי** מתחם עונש הולם שנע בין 12 ל- 40 חודשי מאסר בפועל. זאת במובחן מהנאשם במקרה דנן, שהינו בגיר, אך הורשע כמסייע בעבירות ההצתה והשחתת פני מקרקעין (אך בקשירת קשר הורשע בביצוע עיקרי).

27. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** באשר לאירוע שבאישום השני הינו **החל מ- 8 ועד ל- 24 חודשי מאסר בפועל**. מתחם העונש ההולם באשר לאירוע שבאישום שלישי הינו אף הוא **החל מ- 8 ועד ל- 24 חודשי מאסר בפועל**.

28. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא. **השיקול השיקומי** הינו משמעותי לקולא הן נוכח גילו הצעיר של הנאשם, אשר ביצע את העבירות בעת שהיה בגיל 18 באישום השלישי ובגיל 19 באישום השני, והן נוכח ההליך הטיפולי המשמעותי שעבר הנאשם במסגרת שירות המבחן. מתוך תסקירי שירות המבחן עולה כי כבר בתסקיר הראשון נטל הנאשם אחריות על מעשיו והביע חרטה עליהם, ובהמשך אף נרתם להליך טיפולי במסגרת קבוצת "צעירים" העוסקת במתן כלים להתמודדות עם מצבי לחץ ומשבר, גיבוש זהות אישית, זיהוי מצבי סיכון והתבוננות אחר דפוסים מעכבים ומקדמים החל מחודש דצמבר 2017 ועד יולי 2018. לקבוצה זו התמיד להגיע ולהשתתף בכל המפגשים ובסיומה התרשמו המנחים כי למרות שתחילה התקשה בחשיפה אישית והיה קושי להעמיק ולבחון את בחירותיו, ככל שהתקדמו המפגשים הצליח הנאשם להתבונן באופן כן בדפוסיו

הבעייתיים אשר הובילו אותו למעורבותו בעבירות. הנאשם תרם מכישוריו לשאר המשתתפים והיווה דמות משמעותית וחיונית. הנאשם הביע שינוי בעמדות בעיתיות ונראה כי התהליך סייע לו בגיבוש זהותו. כמו כן, נתתי דעתי לעדויות האופי מטעם ההגנה בדבר השינוי שעבר הנאשם.

עם זאת, סבורני כי אין המדובר בשיקום משמעותי אשר מצדיק חריגה לקולא מהמתחמים, אלא בעיקרו של דבר מדובר בנטילת אחריות מלאה, וחזרה למוטב או מאמצים לחזור למוטב, אשר יש לשקול אותם בגדרו של המתחם. כמו כן, אין מקום לחרוג מהמתחם לקולא לאור העובדה שמדובר בעבריינות אידיאולוגית על רקע לאומני, שבה ככלל יש להעדיף את שיקולי ההלימה וההרתעה על פני שיקול השיקום. כך קבעה כב' השופטת ע' ברון בע"פ 5634/16 שחר נ' מדינת ישראל (27.10.16):

"בדין קבע בית המשפט המחוזי כי אין לחרוג מן המתחם. אכן, בית משפט זה פסק לא אחת כי כאשר עסקין בעבירות על רקע לאומני, המסכנות את מרקם החיים בחברה דמוקרטית, נדרשת החמרה בענישה ויש ליתן משקל ממשי לשיקולי הרתעה - אף כאשר מדובר בקטינים או בגירים צעירים.

...

החמור מכל הוא שהכוח המניע מאחורי המעשים כולם לא היה אלא שנאה עיוורת, המשמשת כהצדקה לפגיעה בבני אדם רק בשל השתייכותם לקבוצת אוכלוסייה שונה. כמו בית המשפט המחוזי, אף אני סבורה כי בהיתן מכלול נסיבות אלה לא ניתן להימנע מהשתת עונש מאסר בפועל".

29. לאור האמור לעיל, לא קיימת הצדקה לסטות לקולא ממתחמי העונש ההולם, ובפרט שלא קיימת הצדקה להימנע מעונש מאסר בפועל, בכליאה ממש. עם זאת, יש לתת משקל לשיקולם האמורים בגדרי מתחם העונש ההולם.

גזירת העונש המתאים לנאשם

30. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו;** הנאשם יליד 1996, כיום נשוי ומצפה לילד. אין ספק כי עונש מאסר שירוצה מאחורי סורג ובריח יפגע בו ובמשפחתו.

ב. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב;** הנאשם הודה במיוחס לו, נטל אחריות על מעשיו והביע חרטה. כמו כן נרתם הנאשם כאמור לעיל להליך טיפולי משמעותי במסגרת שירות המבחן במסגרתו שולב בקבוצה טיפולית בחודש דצמבר 2017 עד חודש יולי 2018. מנחי הקבוצה התרשמו כי הוא תרם מכישוריו לשאר המשתתפים, הביע שינוי בעמדות בעיתיות ונראה כי התהליך סייע לו בגיבוש זהותו. בנוסף במהלך שנת 2018 החל הנאשם להתנדב במסגרת פרויקט "אחרי באמונה" שהינו תכנית העצמה אישית לקבוצות נוער חרדי נושר מרחבי הארץ ובמסגרתה הוא מהווה דמות חינוכית ומודל לחיקוי עבור נערים אותם הוא חונך.

ג. **חלופי הזמן מעת ביצוע העבירה;** האירוע המתואר באישום השני התרחש ביום 30.6.15 ואילו האירוע המתואר באישום השלישי התרחש ביום 29.7.14. מדובר על חלופי זמן ניכר של מספר שנים מביצוע העבירות, שבמהלכו ערך כאמור הנאשם שינוי משמעותי בחייו ויש לתת לכך משקל.

ד. **עברו הפלילי של הנאשם או העדרו**; לחובתו של הנאשם רישום ללא הרשעה מבית המשפט לנוער בגין כניסה לא מוסמכת למקום צבאי משנת 2012 בגינו נידון לצו של"צ.

31. עוד יש לתת את הדעת לשיקול הרתעת הרבים בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב לחומרתן וכיעורן של העבירות המבוצעות מתוך מניע גזעני ולפגיעה הקשה שהם פוגעים במרקם החברתי העדין הקיים במדינה. כפי שקבע לא אחת בית המשפט העליון, בעבירות המבוצעות מתוך מניע אידיאולוגי-לאומני, על בית המשפט להעביר מסר הרתעתי חד משמעי, שבו נדחים שיקולי ענישה אחרים מפני שיקול ההרתעה (ע"פ 6928/17 **מדינת ישראל נ' אסרף** (16.8.18), בפסקה 34; בע"פ 2460/15 **ג'בארין נ' מדינת ישראל**, בפסקה 103 (4.5.16)).

32. בכל הנוגע לשיעור הפיצוי, נתתי דעתי לנזקים שנגרמו למתלון באישום השני, כפי שעולה מהצהרת הנפגע, תוך התייחסות להסתייגויות ב"כ הנאשם בהקשר זה, וכן לנזקים שנגרמו למתלון באישום השלישי, כפי שעולה מהודעתו (נ/3), כמו גם לעובדה שאף על נאשמים אחרים בפרשה הוטלו עונשי פיצויים.

33. באיזון בין השיקולים השונים, לרבות הסדר הטיעון, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל אחד כולל בגין שני האירועים גם יחד, ובגדרי המתחמים שנקבעו. העונש ירוצה מאחורי סורג וברית, ולא ניתן להסתפק בעונש של עבודות שירות, כהמלצת שירות המבחן. לצד זאת, יש להטיל על הנאשם מאסר על תנאי, ופיצוי למתלוננים.

סוף דבר

34. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. **12 חודשי מאסר בפועל**, בניכוי ימי מעצרו, מיום 18.4.16 עד 19.4.16.

הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו בבית הסוהר הדרים ביום 1.1.19 עד השעה 10:00, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפון: 08-9787377, 08-9787336.

ב. 10 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר כל עבירת אלימות מסוג פשע, או עבירה של הצתה.

ג. 5 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר כל עבירת אלימות מסוג עוון.

ד. **פיצוי בסך 14,000 ₪**, אשר יחולק כך ש- 10,000 ₪ מתוך הפיצוי יועבר למתלון באישום השני וסך של 4,000 ₪ למתלון באישום השלישי. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט בשבעה תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.2.19, ויועבר למתלוננים על פי פרטים שתמסור המאשימה. אם לא ישולם תשלום כלשהו במועד, תעמוד היתרה לפירעון מיד. ככל שיופקד רק חלק מהסכום, יחולק בין המתלוננים לפי חלקם היחסי, כמפורט לעיל.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, ד' כסלו תשע"ט, 12 נובמבר 2018, במעמד הצדדים.